

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121200978
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121200978.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: G., proti žalovanému: X., zastúpeného I., o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. februára 2022, č.k. 28C/3/2021-131, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013, odmietol. Žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 410 a § 413 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.02.2021 podal žalobu na obnovu konania, ktorou navrhol, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013. Obnovu konania žiadal vo veci rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2017 č.k. 20C/369/2013-286 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.03.2018 č.k. 5Co/32/2018-348. Navrhovateľ obnovy konania napadol právoplatný rozsudok, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá v celom rozsahu a to z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že ku dňu 05.10.2013, kedy sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie G. bez právnej subjektivity, toto pozemkové spoločenstvo neexistovalo. Nebolo preukázané ani to, že pozemkové spoločenstvo zaniklo dňa XX.XX.XXXX. rozhodnutím súdu. Súd zamietol žalobu v pôvodnom konaní z dôvodu absencie aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný, teda oprávnený domáhať sa určenia neplatnosti rozhodnutí prijatých na valnom zhromaždení G. konanom dňa 05.10.2013, nakoľko žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva ako vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 2 vetá druhá zákona č. 97/2013 Z.z. účinného v čase podania žaloby majú právo podať prehlasovaní členovia spoločenstva. Žalobca ani netvrdil, žeby bol členom uvedeného pozemkového spoločenstva a že by vlastnil podiely spoločnej nehnuteľnosti. Rozsudok čo do výroku vo veci samej, ktorým výrokom II. súd žalobu zamietol, nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2018 (rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/369/2013-286 zo dňa 06.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/32/2018-348 zo dňa 14.03.2018). Po preskúmaní žaloby na obnovu konania a oboznámení sa s obsahom právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/369/2013-286 zo dňa 06.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/32/2018-348 zo dňa 14.03.2018, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania je podaná oneskorene a súčasne je zjavne bezdôvodná. Ako hlavný dôvod obnovy konania žalobca uvádza, že opakovaným nahliadnutím do reštitučného spisu v mesiaci január 2021 vedenom od 22.12.2004 na Okresnom úrade P., pozemkovom a lesnom odbore pod sp. zn. pôvodne XXXXX/XXXXX, o ktorom nebolo doteraz

rozhodnuté sa predsedníčka žalobcu dozvedela skutočnosti, že žalovaný listom zo dňa 18.06.2015 ako nástupnícka spoločnosť urbáriátu M. uplatnil reštitučný nárok na spoločné nehnuteľnosti v k.ú. M. na PKV č.XX a XXX. Žalobca má za to, že z listu vyplýva, že žalovaný sa chce dištancovať od nároku na vrátenie pozemkov G.e (ďalej aj ako „x“) vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín č.k. 26C/3/2008 a súdne konanie je podľa predsedu Združenia W.. I. I. a podpredsedu I. T. nevhodné, predlžuje dlhotrvajúci bezprávny stav. Týmto vyjadrením vedenie Združenia usvedčilo nielen samo seba, že nie je nástupcom po x M., ale vedome a úmyselne uviedlo do omylu aj notárku I.. X. T., ktorá spísala rozporuplnú notársku zápisnicu N XXX/XXXX, L NCR1s XXXXX/XXXX zo dňa 09.10.2013 a jej opravy zo dňa 11.10.2013 Osvedčenie o priebehu zasadnutia valného zhromaždenia x M. bez právnej subjektivity. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 10.02.2021. V prejednávanej veci nejde o prípad predpokladaný v § 404 CSP, kedy by sa pripúšťalo podanie žaloby na obnovu konania aj po uplynutí 3 rokoch od právoplatnosti rozsudku. Mal za to, že ak ako dôvod obnovy konania žalobca uvádza skutočnosti, ktoré sa mu podarilo zistiť opätovným nahliadnutím do reštitučného spisu v mesiaci január 2021 vedenom od 22.12.2004 na Okresnom úrade P., pozemkovom a lesnom odbore pod sp. zn. pôvodne XXXXX/XXXXX, pričom poukazuje na list žalovaného zo dňa 18.06.2015 a v ňom obsiahnuté skutočnosti (odhliadnuc od toho, že toto ani nemôže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania), tak tento argument žalobca mohol použiť už aj v pôvodnom konaní, keď mu nič nebránilo poukázať na vyjadrenie žalovaného z roku 2015, ktoré mal žalobca možnosť predložiť v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 20C/369/2013, ktoré bolo právoplatne skončené až v roku 2018. Teda tento dôvod mohol žalobca uplatniť už počas pôvodného konania, z čoho je zrejmé, že subjektívna 3 mesačná lehota na podanie žaloby o obnovu konania z tohto dôvodu dávno uplynula. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca podal žalobu na obnovu konania oneskorene, keď nebola dodržaná subjektívna lehota na jej podanie v zmysle § 403 CSP. Už len z tohto dôvodu je nutné žalobu na obnovu konania odmietnuť podľa § 413 písm. a) CSP. Zároveň konštatoval aj ďalší dôvod, pre ktorý je nutné žalobu na obnovu konania odmietnuť, a síce dôvod, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná podľa § 413 písm. e) CSP. Neboli totiž vôbec naplnené dôvody na jej podanie podľa § 397 CSP, keď žalobca poukazuje na skutočnosti, ktoré sa mu podarilo zistiť opakovaným nahliadnutím do reštitučného spisu a opätovne poukazuje na skutočnosti na ktoré poukazoval v pôvodnom konaní vedenom pod č.k. 20C/369/2021. Na to, aby bol daný dôvod prípustnosti obnovy konania (§ 397 písm. a) CSP), musí ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca v pôvodnom konaní nemohol bez svojej viny použiť, teda, napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy v čase pôvodného konania existovali, žalobca nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (napríklad, ak by žalobca o existencii skutočností a dôkazov nevedel). Súčasne musí ísť o také skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy, ktoré sa týkajú strán pôvodného konania a môžu žalobcovi prívodiť priaznivejšie rozhodnutie. Táto podmienka však nebola naplnená. Ide o také skutočnosti, o ktorých tu bola vedomosť už aj v pôvodnom konaní. Navyše nejde o žiadnu takú skutočnosť, ktorá by sa objavila až po právoplatnosti rozsudku a nič žalobcovi nebránilo sa týmito argumentami brániť už v pôvodnom konaní. Žalobca ani nevysvetľuje, v čom by mu táto skutočnosť mohla prívodiť priaznivejšie rozhodnutie za stavu, keď žaloba bola zamietnutá z dôvodu neosvedčenia žalobcovej aktívnej vecnej legitímácie v pôvodnom konaní. Uvedené skutočnosti preto nie sú spôsobilé prívodiť žalobcovi vyhovujúce rozhodnutie vo veci. Súčasne nie je daný ani žiaden iný dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. b) až f) CSP. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania v súlade s § 413 písm. a) a písm. e) CSP odmietol ako žalobu podanú oneskorene a zjavne bezdôvodnú. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol za použitia analógie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP z dôvodu, že CSP neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že žaloba na obnovu konania je odmietnutá. Predmetné ustanovenie upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko žalobca nedosiahol žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako tak, ako keby súd jeho žalobu zamietol, teda nebol úspešný. Žalovaný tak má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Preto mu súd prvej inštancie výrokom II. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ako aj vydal uznesenie, ktorým vyhovie odvolaniu žalobcu a súdu prvej inštancie nariadi na základe vykonaného dokazovania vo veci samej povoliť obnovu konania vo veci jeho rozsudku zo dňa 06.09.2017 č.k. 20C/369/2013-286. Zároveň si uplatnil trovy konania. Dôvodil, že s napadnutým uznesením nemožno súhlasiť ani sa s ním stotožniť, nakoľko žalobca práve z dôvodu, že v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 20C/369/2013 márne podával svoje vyjadrenia, resp. odvolania tak, ako ich uvádza súd prvej

inštancie v napadnutom uznesení zo dňa 15.02.2022, avšak súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd tieto nebrali do úvahy a rozhodli v prospech žalovaného. Zastával názor, že návrh podal podľa § 403 ods. 1 CSP v lehote 3 mesiacov, od kedy sa dozvedel o skutočnosti súvisiacej s uplatneným reštitučným konaním, ktoré je od roku 2004 vedené na Okresnom úrade P., pozemkovom a lesnom odbore a nebolo o ňom rozhodnuté; konanie bolo prerušené až do právoplatného rozhodnutia vo veci žaloby o určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktorá je na Okresnom súde Trenčín vedená od 29.02.2008 pod sp. zn. 26C/3/2008. Mal za to, že pri svojom návrhu na obnovu konania použil dôkazy, ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, nakoľko odvolací súd rozhodol v pôvodnom konaní v enormne rýchlom čase, avšak bez nariadenia pojednávania. Mal za to, že návrh na obnovu konania podal žalobca v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Uviedol, že právna zástupkyňa žalovaného (omylom uvedené žalobcu) zatajuje právne relevantné skutočnosti zásadného významu, preto sú jej vyjadrenia absolútne irelevantné, lebo neuvádza to, čo má, háji záujmy svojho otca W. I. I., ktorý je predsedom žalovaného v tomto konaní, ale aj záujmy celej skupiny občianskeho združenia G. - teraz je to vedenie ZK.. Za tento stav je zodpovedný nielen Okresný, ale aj Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozhodol v prospech žalovaného v pôvodnom konaní sp. zn. 20C/369/2013 v spojení s č.k. 5Co/32/2018-348 zo dňa 14.03.2018 aj napriek tomu, že zo svojej činnosti vedel a musel vedieť, že už dňa 07.05.2010 bol žalobca zapísaný do obchodného registra Okresného súdu Trenčín v Zozname výpisov pod č. XXX/XXXX-IV, avšak súdy popierajú existenciu svojich vlastných rozhodnutí. Pre ozrejmenie ďalej uvádzal, že v období podania žaloby o určenie vlastníckych práv, ktorá je vedená pod sp. zn. 26C/3/2008, boli dva subjekty ako správcovia tých istých nehnuteľností - oficiálne x M. a občianske združenie G., ktoré celé roky fungovalo v utajení. Od roku 2010 na tých istých nehnuteľnostiach vykonávali hospodársku činnosť dva subjekty s právnou subjektivitou, a to x-K. M. a občianske združenie G.. Od roku 2013 do roku 2015 na tých istých nehnuteľnostiach vykonávali hospodársku činnosť tri subjekty s právnou subjektivitou, a to x-K. M., občianske združenie G. a žalovaný- X., pričom tí istí ľudia boli vo všetkých troch subjektoch. Doteraz nie je jasné, kto je skutočným správcom majetku, lebo v súčasnosti existujú dva subjekty s právnou subjektivitou, a to x-K. M. a X.. Pokiaľ nebude táto vec súdom vyriešená, bude existovať stav právnej neistoty i v oblasti správy a nakladania s majetkom. G.R. bolo založené dňa 07.05.2010 a keďže to bolo skôr, aj súd to musí rešpektovať.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie sa so všetkými tvrdeniami uvádzanými žalobcom v podanom odvolaní riadne a dostatočne vysporiadal už v odôvodnení napadnutého uznesenia a žalobca nepoukazuje na žiadne nové skutočnosti. Tvrdenia žalobcu sú vykonštruované a nezakladajú sa na pravde, navyše všetky už boli predmetom konania vedeného súdom prvej inštancie pod sp. zn. 20C/369/2013, ktoré žiada žalobca obnoviť. Žalobca naďalej poukazuje na súdne konania vedené na Okresnom súde Trenčín, ktorých nebol účastníkom (okrem súdneho konania vedeného pod sp. zn. 37Cb/307/2015, v ktorom žalobca vystupuje ako žalovaný, nakoľko sa na úkor žalovaného bezdôvodne obohatil), pričom tieto skutočnosti a právoplatne skončené konania nesúvisia s predmetným súdnym konaním, s návrhom na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013. Žalovaný nikdy nespochybňoval existenciu žalobcu, ako tento uvádza v podanom odvolaní. Žalovaný tvrdí, že žalobca nie je právnym nástupcom G., bez právnej subjektivity, právneho predchodcu žalovaného. Uvedené žalobca stále odmieta akceptovať, nikdy nebol zapísaný v registri pozemkových spoločení, nakoľko nespĺnil zákonné predpoklady. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o údajnom predaji majetku štátu, tieto nesúvisia nijako s predmetom tohto konania. Žalovaný je preto naďalej toho názoru, že návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013 nebol dôvodný, nakoľko žalobca neuvádza dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, ani dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukazuje v súvislosti s § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam dodáva.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu na obnovu konania pôvodne vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/369/2013, pričom ako dôvod obnovy konania uvádzal skutočnosti, ktoré sa mu podarilo zistiť opätovným nahliadnutím do reštitučného spisu v mesiaci január 2021, ktorý je vedený od 22.12.2004 na Okresnom úrade P., pozemkovom a lesnom odbore pod sp. zn. pôvodne XXXXX/XXXXX a v ňom poukazuje na list žalovaného zo dňa 18.06.2015 a v ňom obsiahnuté skutočnosti. Súd prvej inštancie vo veci vedenej pod sp. zn. 20C/369/2013 rozhodol rozsudkom zo dňa 06.09.2017 č.k. 20C/369/2013-286 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 14.03.2018 č.k. 5Co/32/2018-348. Rozsudok čo do výroku samej, ktorým výrokom II. súd žalobu zamietol, nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2018. Žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 10.02.2021.

7. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Právoplatné rozhodnutie (predovšetkým právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie alebo právoplatný platobný rozkaz) môže účastník konania napadnúť žalobou na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu preňho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané v ustanovení § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná a uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby z dôvodu neprípustnosti.

8. Zákon ustanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojmesačná a jej začiatok plynie od okamihu, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo keď mohol uplatniť dôvod obnovy konania. Objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, pričom po uplynutí trojročnej lehoty môže byť žaloba na obnovu konania podaná len v prípadoch uvedených v ustanovení § 404 CSP. Táto subjektívna lehota a objektívna lehota sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

9. V danom prípade bola žaloba na obnovu konania podaná v zákonom stanovenej 3-ročnej objektívnej lehote, avšak odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o 3-mesačnú subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, že žaloba bola podaná oneskorene. Pri posudzovaní včasnosti podania žaloby na obnovu konania je potrebné skúmať, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvodoch obnovy konania, pričom uvedená skutočnosť je začiatkom plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by súd považoval za dôkaz alebo skutočnosť zakladajúcu dôvod na obnovu konania skutočnosti, ktoré sa žalobcovi podarilo zistiť opätovným nahliadnutím do reštitučného spisu Okresného úradu P., pozemkový a lesný odbor pod sp. zn. pôvodne XXXXX/XXXXX, nie je možné považovať žalobu žalobcu za včasne podanú v rámci subjektívnej zákonnej lehoty, nakoľko žalobca mohol konkrétne na vyjadrenie žalovaného z roku 2015 poukázať už v pôvodnom konaní, mal možnosť poukazovať na skutočnosti vyplývajúce z tohto spisu už skôr, napr. už počas prebiehajúceho základného konania a nie až po právoplatnosti konania vo veci samej. Súd musí v konaní o návrhu na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo účastník nespĺnil v pôvodnom konaní povinnosť tvrdenia. Pokiaľ účastník zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na účastníkovi občianskeho súdneho konania teda je, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie

vo veci. Účastník je povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby ku nim aj označil dôkazy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 96/2008 zo dňa 29.09.2009). S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 96/2008 zo dňa 29.09.2009, súd v rámci rozhodovania o žalobe na obnovu konania nemôže prihliadať na tie skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní žalovaný (v tomto konaní žalobca) ani len netvrdil alebo na ne ani nepoukázal. Pokiaľ by žalovaný v pôvodnom konaní (v tomto konaní žalobca) dbal na ochranu svojich práv, v pôvodnom konaní mohol tvrdiť všetky podstatné skutočnosti a na preukázanie svojich tvrdení mohol predložiť dôkazy. V žalobe na obnovu konania a v odvolaní žalobca len namieta skutočnosti majúce povahu v nesprávnom posúdení veci, pričom tieto skutočnosti nezakladajú dôvod na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 CSP a preto je žaloba žalobcu v zmysle uvedeného zjavne nedôvodná. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné, žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene a bola zjavne nedôvodná, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešnou stranou sporu bol žalovaný, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu - vo výške 100 %.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).